

L'anàlisi de la conversa en els programes televisius

L'anàlisi de la conversa en els programes televisius no va ser en un inici el tema de què partia el meu treball de recerca. De fet, el títol era: *la creació d'un programa televisiu*. Però un cop vaig tenir assignat el meu tutor de treball de recerca, vaig canviar d'opinió respecte el títol. Gràcies a les seves argumentacions, vaig poder concloure que amb l'anterior proposta no podria aprofundir tant com en l'actual. El tema d'estudi m'interessa perquè qualsevol persona que mira la televisió, ho fa per diferents motius, però segur que no es paren a analitzar la manera com parlen, o si segueixen les normes de la conversa, o si hi ha respecte entre els participants del programa. De fet, tot el contrari, com més s'insultin, i cridin i com més conflictes hi hagi, més ho mirem (potser perquè és la conversa que més s'assembla a les que podem compartir en la quotidianitat). Però els programes telescombreria estan considerats com una mena de tabú, ja que ningú no vol reconèixer que els mira, potser és perquè en el fons tothom sap que no tenen cap tipus d'ètica i que tracten de temes banals. Llavors si és així, potser caldrà que ens preguntem per què els mirem? No ho sé, i tampoc en aquest treball pretenc donar-hi una resposta.

La hipòtesi primera d'aquest treball és comprovar que molts programes no respecten les normes de la conversa aplicades a la televisió (on la premissa del fet que cal enfocar qui parla és essencial) i que es pot establir una gradació.

Paral·lelament, i com a segona hipòtesi, he volgut comprovar les hores de consum de programes telescombreria de l'alumnat de l'IES Guissona que pressuposava que era elevat.

El treball de recerca s'ha dividit en una part teòrica i una de pràctica.

La part teòrica l'he dut a terme basant-me en llibres facilitats pels professors de l'institut, per la Universitat Autònoma de Barcelona, i per la biblioteca de Guissona, però la major part de la informació l'he extreta dels llibres de tot l'ESO i Batxillerat; tant de castellà com de català. Però no solament he hagut de consultar llibres de català o castellà sinó que també he hagut d'utilitzar llibres de psicologia pel significat de les expressions facials i corporals i el seu significat. En definitiva, allò relacionat amb la pragmàtica lingüística.

La distribució dels capítols, ha estat designada en dues parts: l'apartat 1, 2, 3 i 4 corresponen a la teoria, i tracten de la televisió com a telecomunicació (apartat 1), semblances i diferències entre el llenguatge oral i l'escrit (apartat 2), tipus de registres (apartat 3), i la conversa i les seves regles (apartat 4).

L'apartat 5, 6, 7. corresponen a la pràctica, i tracten de l'anàlisi dels programes (apartat 5), els resultats de les enquestes, i de les anàlisis (apartat 6), de la interpretació d'un programa (apartat 7).

I en la part pràctica he enquestat deu alumnes de cada curs, de 1r d'ESO fins a 2n de Batxillerat, per poder veure quin tipus de programes miren, quan els miren, etc. També he hagut de gravar cinc programes de televisió: el *Telenotícies*, *La nit al dia*, *El rondo*, *A tu lado* i *Salsa rosa*. He escollit aquests cinc, tot i que en una graella de programació televisiva n'hi ha molts més, perquè per a mi demostraven -a priori- molt bé, el que és considerat un

programa teleescombreria i el que no ho és. A més també s'hi pot apreciar si es respecta o no, les normes de la conversa, que en definitiva és la hipòtesi principal del treball.

Un cop han estat gravats en vídeo, els he hagut de passar a DVD i posteriorment n'he fet còpies. Els he analitzat i n'he extret els resultats, i després les conclusions parcials. També he escollit quatre persones de diferents edats, perquè mirin el programa de *Salsa rosa*, que segons les enquestes és el que consideren més teleescombreries de tots, i poder comprovar que és el que han entès, ja que els sobreentesos hi juguen un paper molt important.

Després d'extreure les conclusions de les anàlisis, de les enquestes i de les interpretacions, he fet una conclusió global, que conté tots els apartats del treball de recerca, en una mena de barreja, combinació i abstracció de l'essència del treball.

Un cop analitzades les dades podem constatar que la hipòtesi inicial (si els programes analitzats respectaven les regles de la conversa) s'ha confirmat, hi ha moltíssima variació en funció dels programes respecte a les regles que estableix la pragmàtica en la gestió d'una conversa.

S'ha demostrat que en bona part de la programació que actualment trobem en les graelles televisives (exemplificada en els cinc programes analitzats), no es respecten les normes bàsiques que regulen la conversa. Tenint en compte la gradació en vers les regles de la pragmàtica tenim de més a menys: *Telenotícies*, *La nit al dia*, *Salsa rosa*, *A tu lado* i *El rondo*.

La segona hipòtesi de treball es basava en el teòric consum de teleescombreries en els alumnes de l'IES Guissona. De les enquestes realitzades, es veu com els alumnes de l'IES Guissona, penalitzen els programes de teleescombreria tant per contingut (què fan) com per la forma (com ho diuen). No es compleix la hipòtesi que indicava un alt consum d'aquests programes.

Si només tenim en compte la gestió de la conversa en l'àmbit televisiu sí que triomfen els programes que respecten les normes bàsiques: el *Telenotícies*.

Ningú pot pensar que nois i noies d'entre 11 i 18 anys mirin tant el *Telenotícies* com ho fan els alumnes de l'IES Guissona. D'entre els cinc programes analitzats, anomenats anteriorment, el *Telenotícies* supera amb diferència els altres quatre. Ells el deuen considerar com un programa d'entreteniment ja que en les enquestes realitzades, els programes d'entreteniment passen per davant dels lúdics, informatius, del cor, esportius i d'altres.

També s'ha de considerar que el *Telenotícies* l'emeten en un horari on tots són a casa amb la família, i potser entra dins de la programació habitual familiar.

Retornant amb els programes que triomfen, s'ha de dir que *El rondo*, que no respecta la gestió de la conversa en absolut, és el que més triomfa entre el sector masculí (cap noia enquestada el mira), podem arribar a la conclusió, que els nois no els importa que no es respectin els torns de paraula i altres regles de la conversa en l'àmbit televisiu (i que això comporti la incomprensió del programa) si el programa en qüestió tracta de futbol.

Abans d'analitzar cap programa televisiu creia que el programa que respectava menys les normes de la conversa era *Salsa rosa*, ja que de contingut era el que emetia més teleescombreria; relacionava contingut banal amb "no respectar les

lleis de la conversa en l'àmbit televisiu". Però després de fer l'estudi he pogut comprovar, per la meua sorpresa, que no és així. *Salsa rosa* pot ser un programa teleescombreria quant a contingut, però pel que fa a la violació de les regles de la conversa, no les viola tant com el programa *El rondo*, que no es classifica com a teleescombreria. A *Salsa rosa* es violen sovint els torns de paraula i altres regles conversacionals però això passa perquè els convidats parlen massa i es desvien del tema i als periodistes els interessa que aquests responguin a les preguntes que se'ls fan, no que expliquin coses que no interessin a l'audiència. En el fons el que "ven" és la vida privada de les persones famoses, per així practicar el famós esport olímpic: el safareig. És normal, en aquest context de conversa viva i sentimental, que no es respectin algunes regles de la conversa però l'espectador en pateix les conseqüències ja que no sempre s'adequa qui parla amb qui està essent enfocat.

L'altre programa que fa el mateix que *Salsa rosa* és *A tu lado*, que també viola els torns de paraula.

Un bon exemple és la interpretació feta per quatre dones, de diferents edats, del programa *Salsa rosa*. La diferència del punt de vista és remarcable, ja que es pot constatar que com més gran es fa la gent, es queden amb més detalls de la vida dels altres. Potser influeix el fet de que no tenen tantes preocupacions com els altres, i per això es poden concentrar més en el que estan dient.

Un altre tema que s'ha pogut veure en les enquestes és que l'edat influeix en la manera de fer les coses. La majoria dels alumnes de 1r d'ESO, miren la televisió perquè ja han acabat les seves obligacions. Això indica que els alumnes d'altres cursos, tenen preferència a mirar la televisió que no acabar amb les seves obligacions; però encara que mirin la televisió per passar l'estona, són selectes a l'hora d'escollir el programa que volen mirar (*Telenotícies*).

En definitiva, els programes analitzats presenten una gradació en la gestió de la conversa i els alumnes de l'IES Guissona mostren una preferència pels *Telenotícies* a l'hora de veure la televisió, si més no és el que diuen!